

ή επιτήδευση φτάνει σε άδελφια μετάφραση από γλώσσα μιλούμενη: «τό εβλήθεν εκ ταύτης...». Στα έρωτικά ποιήματα (τα πιο πολλά, και λίγο πολύ όλα) ή μεταφορά σε γραφτή γλώσσα πρωταρχικών εμπειριών πετυχαίνει πολλά. Κι είναι αυτό ακριβώς που σε άναγκάζει πιο πολύ να γίνεις προσεκτικός: κι ακόμη κομμάτια καθαρού λόγου, όπως: άνοιγουν σε κλειστές πλατείες τα μαλλιά κι ίσως ακόμα κάτι σε σασπουν που γλιστράει όταν πλύνεσαι σε στάσεις άσυνήθιστες.

Από δω ξεκινήμενος μπορείς καθαρώτερα να δεις πόσα έπιτυχνάνει ή Κατερίνα Παπαϊακώβου στο δύσκολο θέμα της και πόσο γνήσια προσπαθεί να δώσει μια ζωή έρωτική κι άγωνιστική μαζί.

Όμως μόνο αυτό μπορούμε να πιστοποιήσουμε: την προσπάθεια που κρατιέται σοβαρή και μετρημένη προς μια γλώσσα καλύτερη, πιο χορταστική.

Ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα:

Στο παράθυρο κατέθηκαν μαύρα πανιά
δυσ κρεφύδρες πιο γρήγορα από το χρόνο
τους/έπρεπε στο λευκό τραπέζομάντηλο
με τις κάθυγοες ρόγες της/να πιέζουν δυο
δυσσινιά κοράκια διάσκαλα έπιωστρακί-
σθη/μέχρις ότου ό ήλιος αιμάσσουν άνεθηκε
τεράστια τέλεια σε τραπέζινια της μάτιας

*ΤΑ ΑΧΑΪΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ «μηνιαία έκδοσις του συλλόγου Πατρίων Πρωτευούσης
Ο Πρωτόκλητος Άνδρέας Έδγαλαν προφανώς μόνο το τεύχος που μας έστάλη, σε ωραίο χαρτί και προσεγμένο τύπωμα—και δυστυχώς τίποτα άλλο. Και με την ευκαιρία, ευχαριστώντας τον κ. Ν.Α. Στασινόπουλο για το χώρο που άφιερώνει με άπαινετικά σχόλια στους «Σύγχρονους Πατρινούς ποιητές» μου, διδίοιο άνισο και ρητά φιλολογικά, θέλω και να σημειώσω την άμνηνία μου για τον τρόπο που συνδέει ένα ολοφάνερα έρωτικό τραγούδι μου με... την Πάτρα.

Ευχόμαστε στο περιοδικό να συνεχίσει.

* Η «ΠΟΙΗΣΗ» είναι ένα «Μηνιαίο ποιητικό περιοδικό» σε μικρό σχήμα, όπου παρουσιάζονται (ανάμεσα στο Μαγιακόβσκυ και το Γκρέκωρ Κόρσο) ποίηση νέων, προφανώς, ανθρώπων ανάμεσα τους ό γνωστός μας Άντ. Φωστήρης και κοντά λίγος Χριστιανόπουλος και μια μελέτη της Ήντιθ Σίτγουελ για το «Τί χρησιμεύει ή ποίηση». Τα δημοσιευόμενα ποιήματα είναι γενικά πρωτόδεια, έφηβικές κραυγές, ενώ ή απαραίτητη μαχητικότητα, και ξέριξη που είναι, φέρνει μια φρεσκάδα νεανική. Ευχές για πολλή ζωή.

ΤΑ ΛΑΘΗ ΤΗΣ «ΥΔΡΙΑΣ»

* Το τελευταίο τεύχος της ΥΔΡΙΑΣ είναι δυστυχώς γεμάτο τυπογραφικά λάθη. Ποκίλες περιπέτειες μάς έμποδισαν να ελέγξουμε όπως έπρεπε το τύπωμα. Άς μας συγχωρήσουν λοιπόν οι άναγνώστες μας κι άς σημειώσουν μερικά από τα λιγότερο χτυπητά λά-

θη: Στο συνοδευτικό του «Άρη Μπερλή, στη είσαγωγή, αντί: φέρεται, να διαβαστεί: δέν φέρεται — τα λάθη της «Μελέτης σε δεκαπεντασύλλαβο» (στο τύπωμα και στην όρθογραφία γενικά) είναι τόσο πολλά, που έγκαταλείπουμε την προσπάθεια: άς σημειώ-
σει όμως ό άναγνώστης στη σελ. 13 την Κλεόδα για τους φυλανδικούς στίχους κι ά-
μέσως άποπάνω άς διορθώσει το Β έλλοσσιν σε Βολουσιν—σελ. 48 αντί δίποτα, δίποτα—σελ. 57 στον Πασχαλά, στίχος 6, το συ-
στό: δέ γνώριζε τό τίποτε—σελ. 78, άς δια-
βασούν: άρ. 1 Εύφ ράτη και άρ. 5 γυμν-
/σελ. 98, τέταρτη γραμμή άπ' τό τέλος, στη Στριγγάρη, τό πώς να διαβαστεί πώς —
Τέλος ζητάμε συγγνώμη άπ' τον κ. Βασ. Κε-
βέραιο, που τό τυπογραφείο τον στρίμψ-
μέσα στους νέους.

Έλπίζουμε πως δέν ξεχάσαμε να σημειώ-
σουμε κάποιο σημαντικό λάθος.

ΠΑΤΡΙΝΟΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΒΒΟΥΡΑΣ

Η ΥΔΡΙΑ θα παρουσιάσει άπ' αυτή η θέση Πατρινούς λογοτέχνες από έκδομένης έργασις τους ή και από χειρόγραφα: αυτό, μιζούμε, θα δοθήσει να ιδωθεί τό περιεχόμενα σωστότερα. Έχουν κιόλας παρουσιάσει Τάκης Κατζίθανασίου κι ό Παναγιώτης Λο-
νόπουλος, άπ' αυτούς που έφυγαν. Ο Άν-
τρης Κάδδουρας είναι από χρόνια γνωστός και στην Πάτρα κι άλλού κι έχει σ' ένα δάμ-
ανεπτυγμένες λογοτεχνικές σχέσις. Έχει έ-
δώσει: Α) Ποίηση: 1) Οίωμοι, 1959, 2) Α-
βρία, 1962 3) Άνδρέας Βεζάλ (πολυγραφ-
μένο), 1964—Β) Διηγήματα: Κάδμα, 1964—
Γ) Μελέτη: Ί. Π. Κουτσόχρας, 1961. Πά-
ματά του έχουν δημοσιευθεί σε περιοδικά: Νέα Έστία, Ήπειρωτική Έστία, Μυρταίη Ποιητική Άνθολογία, Πελακάν, Φυσιοτε-
κός Κόσμος, Παρουσίαση και Ύδρια: στο
Σύγχρονο Πατρινούς ποιητές (ΟΞΤΡΑΚ 3) και σ' έφημερίδες. Έχει για έκδοση τη
ποιητική σύνθεση: «Η Περασφόνη του Άν-
θρήπινου Μύθου» (άποσπάσματα, στους Σπ-
χρονούς Πατρινούς ποιητές). Το πρώτο σε
τα παρακάτω ποιήματα είναι από τους «Ιου-
νούς», τ' άλλα άπ' την «Αβρία».

Σωκρ. Α. Σκαρίπ

ΚΑΤΙ

Θέλω να πάρω κάτι από τα χέρια σου
κάτι σαν κέντημα, σαν πέτρα, σε λουλού-
τόσο άπολό κι' ωραίο, που να μοιάζει σε
και νάναι άπειράχτο άπ' του χρόνου τ' έ-
χνοί.

Νάναι πλεγμένο, θέλω, από τα χέρια σου
νάναι σαν κρόζυμο άπ' τα δικά σου χείλη
κάτι σε δάκρυ άπ' τη χλωμήν εικόνα σου
κάτι βαθύ σε φλόγα από καντήλι.

Θέλω από σένα κάτι κι έχω φύλαγμα
τέτοιο, πού ανέγγιχτο δ,τι δώσεις μου θα
μείνει:
Έχω έναν ίσκιο στής καρδιάς τὰ τρισάθρα
για τών λευκών σου τών χειρών την καλω-
σύνη.

ΣΑΡΚΑ ΜΙΑ (άποσπάσματα)

Στῆς γράνας την άπανεμιὰ
φύτρο στοῦ λιθαριοῦ την κώχη
για τὸ δρεπάνι τοῦ δοριᾶ
σάν άπιαστο άπ' τοῦ χρόνου την άπόχη
άχώρεστο σ' ένα χωράφι
καὶ σὲ ζωὴ μιὰ (...)

Περνοῦν μιὰ νύχτα κάτω άπ' τ' άστρα
σὴ δροσιά.
Μιά ξάγρυπνη έγνοια τοὺς φτερώνει
τὸ νοῦ τους άπου δρόμου σκόνη
καὶ ξαστεριά (...)

Κι' εἴμαστε δυὸ
μόνο δυὸ
κι' ὅλη ἡ ζωὴ δὲ μᾶς προφταίνει
μιὰ ζωὴ δὲ μᾶς χορταίνει
άγαπημένη! (...)

Οὐρανὲ μου χαμένε
πελαργὲ πληγωμένε
τρισεγάλος ὁ κύκλος τῆς ζωῆς.
Πῶς βολεῖ δίχως ταίρι
μόνος μι' άγνωρη χώρα
δίχως φῶς, δίχως χέρι
νὰ διαδείς; (...)

Γυρνούσαμε· στὸν ὤμο τὰ δρεπάνια
κι' ένα δεμάτι στάχυα ἄκρῳ
σάμπως γιὰ νὰ πλέξουμε στεφάνει·
—δόξα στὸ τυραγνισμένο Σῶμα
καὶ περηφάνεια—

Κι' άπ' τῆς γῆς τὴν πυρωμένη άνάσα
π' άχνιζε σάν τοῦ φωμιοῦ τὴν κόρα
σάν σφυρὶ πού ξαναπιάνει πάλι
—προσφορά στοῦ θερισμοῦ τ' άτσάλι—
ἡ ζωὴ πηδούσε νικηφόρα
πάνω άπ' τὴν άγάπη, πάνω άπ' τὴν άμάχη
π' άνταμώναν σ' άγκαλιὰν εἰρηνοφόρα
στὸ Στάχυ.

Κι ὅπου τοῦ θανάτου θῶρι
κι ὅπου θερισμός κι άμάχη
τ' ὄργωμα, ἡ σπορά, τὸ στάχυ
τῆς ζωῆς τ' άρτοφόρι (...)

Μετά, σκουπίζοντας τὰ χέρια άπ' τὰ ζυμάρια
σκέπαζες, τελειώνοντας, τὴ σκάφη
καὶ σταύρωνες τ' ὀλόξεστο προζύμι
σὰ νάτανε παιδί σου
πού κοιμῶταν... (...)

...Άργοπατῶ
κι αὐτὴ πού νοιώθει
τὸ σίμωμα τοῦ σύντροφου σάν αἶθρα
ἀναρριγáει σὰ φύλλο (...)

Φροντιστήριον

ΑΓΓΛΙΚΗΣ

Μεθενίτη

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ 27

ΤΗΛΕΦ. 322.139

ΕΝΤΑΤΙΚΗ

CONVERSATION

ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΜΙΡΑΝΤΑ ΜΕΘΕΝΙΤΗ

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ

ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΙ ΕΞΕΤΕΡ (ΑΓΓΛΙΑΣ)